

Lovforslagets Regel er i § 4, andet Stykke, tillades der derved en Ombytning af de vedkommende Koncessioner, det vil altsaa sige, at Thændehaveeren af Koncessionen skulde kunne erholde en ny Eneretsbevilling, selvfølgelig dog med Kommunalbestyrelsens Samtykke. Dette er imidlertid affaaet ved det nu til 3dje Behandling fremkomne Vædringsforslag. Følge dette Forslag kan Kommunen, naar den er indtraadt i Statens Ret ved at udløse denne, selv begære Eneretsbevillingen, dog, at den selvfølgelig ikke kan træde i Kraft, forinden den gamle Eneretsbevilling er udløbet. Men en saadan Eneretsbevilling skal ikke kunne meddeles, hverken til den nuværende Indehaver af Koncessionen eller til nogen anden, Kommunen alene kan erholde Eneretsbevillingen, idet jeg derved dog forudsætter som en selvfølgelig Ting, at Kommunen, hvis den maatte ønske det, kan arrangere sig med en privat Mand om Overtagelsen af Driften af Sporvejen. Jeg føler mig overbevist om, at der ved Vædringsforslaget, som det nu er formuleret, vil være sikret Kommunen fuld Lov og Andel i det Udbytte, de nuværende Sporvejsanlæg maatte give. Denne Regel vil jo efter Slutningspunktet i Vædringsforslaget Nr. 5 ikke alene komme til Anvendelse paa de Sporvejskoncessioner, der ere givne i Henhold til Loven af 1862, men ogsaa paa de senere givne efter Loven af 1875. Jeg tror hermed tilstrækkelig at have motiveret Vædringsforslaget under Nr. 5, som er det vigtigste af dem. Udvalget har stillet her til 3dje Behandling, og jeg skal derefter tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til de andre Vædringsforslag, der ere fremkomne. Under Nr. 1 og 2 har Udvalget foreslaaet, at Udtrykket „Vejbestyrelse“ helt igennem skal ombyttes med Udtrykket „den kommunale Styrelse“, der i § 1 nærmere forklæres ved et parentetisk Indskud. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende vilde foretrække „Vejbestyrelsen“ som mere omfattende og mere prægnant. Grunden til, at man har ønsket denne Ombytning af Udtrykkene, er en vis Tvivl om, hvorvidt Udtrykket „Vejbestyrelsen“ ved Lovens Anvendelse her i Kjøbenhavn skulde kunne forstås alene om Magistraten, eller om det skulde omfatte den hele kommunale Styrelse, altsaa saavel Magistraten som Borgrepræsentationen. Jeg for mit Vedkommende er ikke i nogen Tvivl om, at der til den Naadighedsudøvelse, hvorom der er Spørgsmaal i nærværende Lov, nødvendigtvis maa udtrækkes Samtykke af den samlede Kommunalbestyrelse. Men lige over for den Tvivl, der i Udvalget har været rejst om dette Spørgsmaal, har jeg dog ikke

villet modsætte mig dette Forslag; realiter er det ikke Meningen, at her derved skulde indføres nogen Forandring. Vædringsforslaget under Nr. 3 er kun en Redaktionsændring. Derimod er det ved Vædringsforslaget Nr. 4 tilslaget at forhindre, at det Vedlerlag, der skal betales af Kommunen til Staten for Overtagelsen af dennes Ret, skulde blive formindsket derved, at vedkommende Aktieselskab vilkaarlig formindsker Størrelsen af sin Aktiekapital. Meningen er den samme, som er udtrykt i Lovforslaget, men man har ment det rigtigt udtrykkelig at forhindre Vilkaarlighed paa dette Punkt. Jeg tror, at hvis Lovforslaget vedtages i den Stillelse, som det vil faa, naar de Vædringer, der her ere fremkomne, vedtages, vil Loven paa en heldig og til alle Sider ansvarlig Maade løse det ret vanskelige Spørgsmaal, her er fremme, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Udvalgets Vædringsforslag til Vedtagelse.

B. Holm: Som ærede Medlemmer maatte ville erindre, udtalte jeg mig ved 2den Behandling om de Spørgsmaal, om hvilke der nu ved 3dje Behandling er stillet Vædringsforslag. Af Betænkningen ville ærede Medlemmer se, at jeg allerede den Gang stod paa det Standpunkt, at det i Fremtiden alene maatte være Kommunerne, der skulde have Ret til at drive Sporveje paa offentlige Gader og Veje. Jeg udtalte mig som sagt allerede den Gang om min Stilling og om mit principale Standpunkt. Jeg mente, det var rigtigt, at Samfærdighedsmidlerne, som jo ere af stor Interesse for den hele Befolkning, i det hele kom ind under offentlige Institutioner her i Landet. Ligesom Jærnbånerne jo nu ere under Staten, saaledes burde ogsaa Sporvejene i Hovedstaden, som jo nu indtage et stort Omraade, ind under den kommunale Forvaltning. Det kan selvfølgelig derfor ikke andet end være en Tilfredsstillelse for mig, at man nu til 3dje Behandling er naaet til at indse Rigtigheden af dette Princip. Det lykkes mig ikke at vinde den fornødne Tilslutning til denne Tanke ved Sagens 2den Behandling, og at det nu er lykkes inden 3dje Behandling at faa Udvalget til at indse det rigtige i mine Betragtninger, kan selvfølgelig kun glæde mig, og jeg skal derfor ligesom den ærede Ordfører fuldt ud anbefale Tinget, at stemme for de foreliggende Vædringsforslag. Vi faa jo saaledes en stor og vigtig Sag lagt ind under den kommunale Forvaltning og derved Udset til at faa dens Ordning forbedret paa alle Omraader, saaledes at Befolkningen og da